

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **J. S.**, bývajúci v B., zastúpený JUDr. J. F., advokátom v B., proti žalovanému : **V.**, pobočka B., R. č. X, **o náhradu škody v sume 5 046,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 52 C 379/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2009 sp.zn. 8 Co 334/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 11. apríla 2007 č.k. 52 C 379/2006-81 žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady škody vo výške 5 046,-- Sk zamietol. Vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. V odôvodnení uviedol, že žalobca nepreukázal, že zo strany žalovaného došlo k nesprávnemu úradnému postupu pri vydávaní rozhodnutia (platobný výmer č. X.) a teda k porušeniu zákona, ktorým by spôsobil škodu, náhradu ktorej si žalobca uplatňuje. Naopak, aj v exekučnom konaní boli námietky povinného, t.j. žalobcu voči exekúcii zamietnuté, pričom bolo konštatované, že postup žalovaného, t.j. poisťovne pri doručovaní platobného výmeru bol plne v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona.

Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. marca 2009 č.k. 8 Co 334/2007-98 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými ako aj právnymi závermi súdu prvého stupňa. Poukázal na to, že existencia právoplatne zrušeného nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu, alebo spoločenskej organizácie, je hmotnoprávnou podmienkou vzniku

zodpovednosti štátu za uplatnenú náhradu škody podľa zák. č. 58/1969 Zb., pričom tento nárok možno priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť (§ 3 cit. zákona). Podmienkou uplatnenia tohto nároku na súde je potom predbežné prerokovanie tohto nároku s príslušným ústredným orgánom podľa § 9 ods. 1 cit. zákona. Pokiaľ preto v danom prípade neboli splnené uvedené zákonné požiadavky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňoval, je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal zrušenie rozsudku prvostupňového ako aj odvolacieho súdu vzhľadom na to, že súdy nižších stupňov sa nezaoberali porušením jeho základných práv garantovaných Ústavou SR, naopak schvaľujú šikanovanie a nezákonné konanie V. Trvá na tom, aby súd nariadil V.- vrátenie 5 046,-- Sk, včetně príslušenstva, ktoré získali nezákonným spôsobom ako neoprávnený majetkový prospech. Taktiež trval na finančnom zadosťučinení za utrpenie v dôsledku nezákonnej exekúcie.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených väd netvrdil ani žalobca.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa.

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová